

РЕШЕНИЕ

№ 3050

гр. София, 03.05.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.04.2017 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Елица Райковска
Николина Янчева

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Георги Тафров, като разгледа дело номер **2443** по описа за **2017** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на П. И. П. [населено място], срещу решение № 33710 от 13.02.2017 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 236/2017 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 11 състав, с което е потвърден електронен фиш (ЕФ) № К 1019736 от 02.09.2015 г. за налагане на глоба в размер на 100 лева за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, установено с автоматизирано техническо средство.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Посочва, че липсват заверени за вярност с оригинала доказателства, че техническото средство, е било технически изправно към датата на установяване на решението. Посочва, че по делото е приложена схема на организация на движението в процесния пътен участък, в която липсва отбелязано наличие на знак Е 24. Излагат се съображения, че в оспорения фиш не е посочена датата на издаването му Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и ЕФ.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба не изпраща представител.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна, поради което

същата следва да бъде оставена без уважение.

Административен Съд С. – град, II касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи и тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора, приемайки че на 02.09.2015 г., в 07:27 ч. касаторът П. управлявал личния си автомобил Опел А., ДК [рег.номер на МПС] в [населено място], по [улица], срещу плувен комплекс „М. Л.", с посока на движение от телевизионната кула към Посолството на Р., със скорост на движение от 76 км/ч, при разрешена такава от 50 км/ч, указана с пътен знак В26. Нарушението било заснето с камера за видеоконтрол S. L. E. 400 № 003059047BA3, представляващо одобрен тип стационарна камера, която към момента на нарушението била преминала преглед за техническа изправност. Собственик на автомобила към датата на нарушението е бил касатора, на когото е Издаден и процесния Електронен фиш серия К № 1019736 от 02.09.2015 г.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че описаното в ЕФ административно нарушение наистина е извършено, поради което е потвърдил процесния ЕФ.

Административен Съд С. – град, II касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: За постановяването на оспореното решение касаторът е бил уведомен чрез връчване на препис на негов представител на 20.02.2017 г. Жалбата е подадена на 27.02.2017 г. и е заведена в деловодството на СРС с вх. № 1015302, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал подробно всички релевантни за спора обстоятелства, като е изложил изключително пространни и задълбочени мотиви. Правилно е констатирано извършването на административно нарушение въз основа на събраните по административно-наказателната преписка доказателства. Изложените мотиви и направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда, поради което не следва да бъдат преповтаряни.

По силата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Обратно на твърденията в жалбата процесният ЕФ съдържа изрично уточняване, че е издаден от Столична дирекция на вътрешните работи - териториална структура на МВР. Законодателят цели да санкционира нарушителите на правилата за движение по пътищата, като в отсъствие на контролен орган се ползва установеното и заснетото с техническо средство, стационарно в настоящия случай. В тази посока са и мотивите на Тълкувателно решение на ВАС № 1/26.02.2014 г. по т.д. № 1/2013 г., съгласно което електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. Той се приравнява едновременно към АУАН и

НП, но само по отношение на правното му действие (съгласно чл. 189, ал.11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл.189, ал.4, изр.2 ЗДвП реквизити, поради което в ЕФ не следва да се изписва името на издателя му и негов подпис, а само териториалната структура на МВР, на чиято територия е извършено нарушението. Електронният фиш се издава след протичане на съкратено производство, което с оглед ускорената процедура няма състезателен характер, като изразът "в отсъствие на контролен орган и на нарушител" по чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП се отнася до издаването на електронния фиш. Въпреки че в съдържанието на ЕФ липсва информация дали същият може да се обжалва, пред кой орган и в какъв срок, на основание чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, във вр.с чл.189, ал.8 ЗДвП съдебното производство пред СРС е образувано законосъобразно, а правото на защита на административнонаказаното лице не е ограничено. Неоснователни са възраженията на касатора за допуснати съществени процесуални нарушения поради неспазване на изискуемата от законодателя форма – разпоредбата на чл.189, ал.4 ЗДвП е специална и дерогира приложението на чл.42 и чл.57 ЗАНН, поради което издаването на ЕФ въз основа на приложения по преписката снимков и писмен материал (чл.189, ал.15 ЗДвП) е законосъобразно и съответстващо на действително осъществилата се фактическа обстановка.

Невярно е твърдението в жалбата, че липсват заверени за вярност с оригинала доказателства относно, годността на техническото средство. Приложен е Протокол за извършена проверка № 240 – И./22.06.2015 г., както и Удостоверение за одобрен тип средство за измерване на процесната стационарна видео – радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения, тип S. L. E. 400 № 003059047BA3.

Видно от писмо с рег. индекс С. 17 – ДИ 11 – 350 от 31.01.2017 г. на директор на Дирекция „Управление и анализ на трафика“ към Столична община, с което е представено копие от чертеж за организация на движение на хоризонтална маркировка и вертикална сигнализация касаеща [населено място], бул. „П. Я. срещу плувен център „М. Л.““ с посока на движението от телевизионната кула към посолство на Р.. Установява се още, че съгласно Наредба № 8121з – 532/2015 считано от 19.05.2015 г. Т17 (скоростта се контролира с радар/камера) е подменен с пътен знак Е 24, който обозначава наличие на мобилни и стационарни автоматизирани технически средства, т.е. водачите на МПС са били наясно, че в зоната на знака се извършва проверка за спазване на разрешената скорост.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, II касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 33710 от 13.02.2017 г., постановено по нахд № 236/2017 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 11 състав.

Решението е окончателно.